

Yasushi Kitagawa

Những
lã thú
đến từ
Tương lai

Discover
mimshook.vn

Mục lục

Giới Thiệu

Giới Thiệu Nhân Vật

Chương 1: Phân Vân

• Đi Làm Thêm •

Giới Thiệu

✓✓✓ Truyện sẽ đc ra mỗi tuần 1 chương tương ứng với 1 lá thư từ Waka và tuần kế tiếp sẽ là thư hồi âm của Quán chủ

📖 Cuốn sách này phù hợp với những bạn đang phân vân về việc lựa chọn con đường cho tương lai sau khi tốt nghiệp THPT cũng như những bạn đang đi tìm ý nghĩa của SỰ HỌC

📅📅📅 Lịch ra chap tuần này: Chủ nhật (7/1/2018) COMING SOON!!!
Mong mọi người đón đọc

Giới Thiệu Nhân Vật

***Uchida Waka**

Nhân vật chính của cuốn sách, nữ sinh lớp 11. Cô bé đang phân vân về con đường tương lai sau khi tốt nghiệp phổ thông

***Uchida Kouichi**

Bố của Waka, chủ

một công ty bất động sản

***Uchida Ayako**

Mẹ của Waka

***Uchida Yoshitarou**

Anh trai Waka. Đã kết hôn và ra ở riêng

***Uchida Ohiharu**

Vợ của Yoshitarou

***Quán chủ**

Nhân vật bí ẩn thường giúp người khác thực hiện ước mơ thông qua trao đổi thư từ

Chương 1: Phân Vân

Học lên tiếp? Hay là đi làm? Phải học tiếp chứ, nhưng mình không có chút tinh thần nào cả...

• Waka •

Rầm! Lạch cách, lạch cách, bộp, bịch, bịch, bịch!

Mỗi khi Waka tháo giày đều rất ồn ào.

Từ phòng khách không thể nhìn thấy bậc thềm nhà, nhưng có vẻ như bố mẹ cô chỉ cần nghe tiếng động đó cũng có thể đoán ra người vừa về là ai.

"Waka về rồi đó hả con?"

Giọng nói nhẹ nhàng của bố Kouichi vang lên.

"Con về rồi đây ạ!"

Waka đi qua cửa phòng khách, giậm thành thịch trên hành lang rồi đi lên cầu thang. Phòng của Waka ở tầng hai. Cũng bởi thế mà bố cô cũng hay cười bất đắc dĩ rồi nói, "Cái con bé này, lớp 11 rồi mà... cũng phải ra dáng thiếu nữ một chút đi chứ?"

Vừa vào phòng, Waka lập tức đóng cửa sổ đang mở rồi bật điều hoà. Sau đó cô kéo rèm, nhanh chóng cởi bộ đồng phục ra. Rồi mặc lên người một chiếc quần sọc ngắn, cùng một chiếc áo phông đã hơi dãn, thứ mà cô không thể mặc khi ra ngoài đường được.

Waka cầm lấy chiếc điều khiển TV nằm lộn thỏm trên giường, nhanh tay nhấn nút nguồn. Điểm thú vị ở đây chính là việc cô có thể nhấn nút bật TV

lên trong khoảnh khắc ngăn ngủi khi điều khiển đang ở giữa không trung. Đây là hành động mà cô bắt chước suốt theo màn nổ súng của nhân vật chính trong một bộ phim đã xem từ rất lâu trước đây. Từ lúc lên học phổ thông, cô cũng từng thấy làm thế này thật trẻ con, nhưng nó đã thành thói quen xấu của cô mất rồi.

Waka nằm hẳn xuống giường, với tay về phía cặp sách lôi điện thoại ra cùng một cây kẹo mút. Cô cho kẹo vào mồm, chống khuỷu tay, vừa đuôi chân vừa mở điện thoại.

Đây là thói quen dạo gần đây của Waka.

Trong phòng của Waka, tất cả mọi thứ đều nằm trong tầm với khi cô vùi mình trên giường. Các loại điều khiển được xếp thành hàng ở bậc phía trên đầu giường, đèn trên trần nhà thì được gắn thêm một sợi dây dài thả xuống để khi nằm cô vẫn có thể tắt được điện. Nhưng hầu như lúc nào cô cũng để điện sáng mà thiếp đi, nên việc kéo sợi dây đó nhìn chung đã thành nhiệm vụ của mẹ cô. Đương nhiên dưới gối cô luôn là một núi truyện tranh.

Mẹ Ayako gọi căn phòng này là "Phòng thiết kế cho người lười biếng". Hẳn nhiên phải có chút châm chọc trong cái tên đó. Nhưng chủ nhân của căn phòng thì lại khá thích cái tên này.

Waka nằm sấp trên giường và bắt đầu kiểm tra tin nhắn như thường lệ. Có tin nhắn từ cô bạn Naomi.

"Dạo này cậu sao rồi? Cuối cùng cũng bắt đầu nghỉ hè rồi nhỉ? Tuần sau rảnh không? Đi xem phim với mình nhé?"

Naomi"

Waka lập tức nhả lại.

"Xin lỗi nhé. Mai mình định qua nhà anh mình chơi. Khi nào về mình sẽ
nhắn tin cho cậu.

Waka".

• Đi Làm Thêm •

Gần đây, Waka và bố thường hay xung đột. Lần xung đột đầu tiên là năm Waka học lớp 9, khi cô quen người bạn trai đầu tiên. Tuy chẳng rõ là xui hay may nhưng tình cảm ấy không kéo dài lâu, chuyện cãi vã cũng tự nhiên biến mất.

Khi Waka vào cấp ba mới là lúc cuộc chiến tranh lạnh giữa hai bố con thực sự bắt đầu.

Một bác hàng xóm có con trai cũng đang học trung học tâm sự với mẹ Ayako của cô rằng, "Bọn trẻ dạo này có vẻ ham 3B lắm chị ạ!"

Đúng dạo ấy Waka cũng đang dần bị mấy thứ như 3B thu hút.

3B bao gồm câu lạc bộ, ban nhạc và thứ còn lại là làm thêm.

Waka vốn thích thể thao, nên môn gì cô cũng chơi giỏi. Nhưng ở trường cô lại từ chối mọi lời mời của các câu lạc bộ thể thao để tham gia vào câu lạc bộ nhạc hơi. Vì đã được học piano từ nhỏ nên Waka cũng có hứng thú với âm nhạc. Thậm chí cô còn thành lập một ban nhạc cùng vài người bạn.

"Tại chơi nhạc trông rõ ngầu ấy!"

Nói rồi, cô dành toàn bộ thời gian sau giờ học cho ban nhạc và câu lạc bộ.

Bố Kouichi nghe thế cũng đồng ý không nói gì thêm, để cô thoả sức tham gia các hoạt động. Nhưng với cái B cuối cùng thì ông tuyệt đối không nhượng bộ.

Waka không được đi làm thêm.

Đây chính là vấn đề sống còn đối với cô.

Dù là đi chơi với bạn bè hay hoạt động ban nhạc cũng cần đến tiền. Đương nhiên cả việc mua quần áo nữa, và nếu được cô cũng muốn tự trả tiền điện thoại. Dù bây giờ cô vẫn được bố mẹ chi trả cho nhưng nếu lỡ dùng quá nhiều cô sẽ bị mẹ phàn nàn.

"Mình phải đi làm thêm thôi! Cũng không tới mức nghèo khổ gì nhưng không đi làm thêm thì sao mà đáp ứng được mức sống bình thường của học sinh cấp ba chứ!"

Waka nghĩ vậy, nhưng bố Kouichi thì tuyệt nhiên không chấp nhận.

Không, nói đúng ra thì bố cô có đặt ra điều kiện. Bố nói nếu cô làm được, bố sẽ đồng ý cho con gái đi làm thêm. Điều kiện đó là:

"Con phải hiểu được tại sao bố lại nói không được đi làm thêm"

Điều kiện thật kì quặc, nếu biết lý do không được làm thì có thể làm, nhưng cho tới khi cô hiểu, bố cô vẫn sẽ chỉ có một lời là "cấm tuyệt đối".

Bố Kouichi hiếm khi nổi giận. Lúc nào bố cũng luôn mỉm cười rồi nói bằng một giọng chậm rãi và dịu dàng.

"Chừng nào con chưa tự mình hiểu ra thì khi đó câu trả lời của bố vẫn là không."

Khi thấy bố nhẹ nhàng nhắc mình như vậy, bất giác Waka lại cảm thấy dù thế nào đi nữa cô cũng không thể làm trái lời bố dặn.

Do vậy, nếu cô muốn đi làm thêm thì chỉ có thể đi tìm câu trả lời mà thôi.

Và đó chính là điều khiến Waka không ngừng trăn trở đến tận bây giờ, khi cô đã lên lớp 11. Dù có nghĩ nhiều bao nhiêu, cô vẫn không hiểu nổi tại sao

mình lại không được đi làm.

Ban đầu Waka nghĩ điều kiện này cũng dễ thôi. Nghĩ đi nghĩ lại câu trả lời chỉ có thể là thế này.

Cô tràn đầy tự tin đáp lại bố.

"Bởi vì nhiệm vụ chính của một học sinh như con là học. Nếu con đi làm thêm thì sẽ dần sao nhãng nhiệm vụ ấy và chỉ tập trung vào mỗi việc đi làm thôi. Thế thì sao đỡ được đại học. Lí do là thế phải không ạ?"

Nhưng bố Kouichi nhẹ nhàng phủ nhận câu trả lời.

"Không liên quan đến thi đại học đâu con."

Waka cảm thấy tuyệt vọng. Cô không thể nào tìm ra được một lý do khác khá khẩm hơn. Nếu là lí do tại sao nên đi làm thì bao nhiêu cô cũng có, nhưng lý do không được đi làm thì cô chẳng nghĩ được gì.

"Vì bố không muốn cho con đi làm nên bố mới cấm!"

"Tại nó liên quan đến tiền thuế của bố"

"Người ta sẽ tưởng nhà mình nghèo"

"Vì con sẽ không tuân thủ được giờ giới nghiêm!"

"Vì cả nhà sẽ có ít thời gian ở cùng nhau hơn!"

Waka đã thử hết lí do này đến lí do kia nhưng chẳng có cái nào đúng.

Sau đó, cô đột nhiên nghĩ bố chỉ đang cố tình gây phiền phức để ngăn cản mình mà thôi, có lẽ ngay từ đầu đã không tồn tại câu trả lời. Do vậy, cô quyết định thử nói ra suy luận này.

"Không có lí do nào cả. Nói cách khác, câu trả lời cho câu hỏi này là ngay từ đầu đã không có câu trả lời nào hết."

Nhưng vẫn sai.

"Phải rồi, vì bố vốn không muốn cho con đi làm, nên đâu có chuẩn bị đáp án đâu đúng không? Bố muốn cản con nên mới đưa ra câu hỏi thôi. Dù con có nói gì thì cũng bị gạt hết đi đó mẹ!"

Waka tuyệt vọng quay sang mẹ để trút cơn tức giận với bố thì mẹ nói: "Không có chuyện đó đâu Waka. Khi đặt câu hỏi cho con, bố bảo nếu không chuẩn bị câu trả lời thật chu đáo thì không công bằng cho con, nên sau đó bố đã ghi lại vào một tờ giấy. Đương nhiên phải có đáp án chứ. Con hãy nghĩ thật kĩ đi!"

Chẳng cần mẹ phải bảo, Waka cũng đã nghĩ đi nghĩ lại đến nát óc rồi. Nhưng đến bây giờ cô vẫn chưa tìm ra.

Vì không được đi làm thêm, nên tất cả tiền đi chơi và đủ thứ khác đều phải lấy từ tiền tiêu vặt hàng tháng. Mà ngần đó thì làm sao có thể đủ cho tất cả.

Đối với Waka, không gì tệ hơn cái tình trạng "viêm màng túi" này.